

ISTANBUL CLASSIC AUTOMOBILE ASSOCIATION

Med detta dokument har jag och Anki har för avsikt att försöka skildra vår resa till Istanbul. Svårigheten i det hela är att förmedla den värme och gemenskap som genomsyrade hela vistelsen, man måste vara med för att förstå.

Bakgrunden till det hela är att vi träffade Ilker och hans vänner på Wheels & Wings i Varberg sommaren 2009. Vi blev då nerbjudna för att närvara på den största motorfestivalen i Istanbulns historia den 29-30 Maj.

No guts no glory! Jag och Anki sa JA omgående. Nu blev dock festivalen inställd i sista sekunden men det gjorde ingenting, då får vi en anledning att åka ner nästa år igen.

Tisdagen den 25 Maj bar det av från Arlanda. Vid ankomsten till Istanbul så var Ilker där och hämtade oss. Efter en 30 minuters resa så var vi framme hos en av hans vänner. Vi hamnade hos Jamal, en kille med en firma (Onur Oto Elektrik) som sysslade med renoveringar och bilelektronik. Han hade liten men imponerande lokal med hur mycket prylar som helst. Jag hittade 4 navkapslar på väggen första dagen, dom fick jag sedermera köpa och tog med mig hem. Roligt var att de flesta reportagen och bilderna som hängde längs väggarna var svenska, t.om vår berömda 58:a AKE hängde i Istanbul på en garagevägg.

Hos Jamal väntade en av killarna från Varberg (Cuneyt). Han stod där och putsade på sin Cheva 62:a, en bil i originalutförande och få mil på mätaren. Efter många hälsningar, leenden och två öl med turkisk kringla så körde han oss till hotellet ståndsmässigt, kanontrevligt.

[\(bilder från Jamal och resan till hotellet\)](#)

Efter ankomsten till hotellet så checkade vi in, packade upp lite och gick upp på hotellets takterass (plan 9), där vi puttade i oss en helflaska skumpa, Bollinger, i sann James Bond anda. Anki öppnade startgallret på skumpan, korken sköt i luften, missade näsan med en härsmån och landade någonstans i Istanbul. Om nån dog vet vi inte än idag. Hon och alla hennes kläder luktade skumpa hela natten ☺ ☺

[\(bilder från Takterassen hotellet\)](#)

Onsdagen tillbringade vi med att bekanta oss med omgivningarna. Vi besökte den stora kända basaren och Dolmabahce palatset. Ett storslaget palats i europeisk stil. Louvren i Paris och Buckingham Palace i London stod som modeller då man byggde det. Palatsbygget beställdes av Sultan Abdülmeçit I och stod klart 1856 efter 13 år. Det var också Atatürks hem då han befann sig i Istanbul. Ett fantastiskt ställe med trappräcken i kristall, antika silkesmattor, ljusstakar i ebenholts och ljuskronor som väger 4,5

ton. Tyvärr var det förbjudet att fotografera inne i palatset, dock är det ett ställe man måste se när man åker till Istanbul.

Torsdagen var vi också mer turister än gamla raggare, vi besökte en underjordisk vattencistern. Det var som att stiga ned i en delvis vattenfylld katedral under jord. Yerebatan Saray eller Det sjunkna palatset i hjärtat av Istanbul är en sensationell upplevelse för alla sinnen. Vi besökte även Topikapipalatset.

[\(bilder från Yerebatan cisternen\)](#)

[\(bilder från Topikapi palatset\)](#)

Vi gick större delen av dagen "Long walk no goal" och Ove blev lite introvert av allt traskande, dock utan att veta om det så hade vi en fantastisk och kulinarisk upplevelse framför oss.

Vi blev hämtade på hotellet framåt kvällen. Ilker och hans fru Zeynep bjöd oss på en fantastisk middag. Vi åkte till ett hotell vars takterass låg längs vattnet nedanför den blå moskén och upplevelsen var magisk, som hämtat ur tusen och en natt. Vi låter bilderna tala för sig själva. Avslutningen efter middagen med vattenpipa och backgammon gick inte heller av för hackor. Observera att även om Anki ser stökig ut så är det INTE hasch i pipan. ☺ ☺

Det är faktiskt hennes naturliga tillstånd att le med hela ansiktet, "Love You" ☺

[\(Bilder från middag Ilker och Zeynep\)](#)

Fredagen blev också kantad av lite turistande. Vi besökte blå moskén och med tanke på att våra kroppar var både trötta och slitna, så blev det ett turkiskt bad under em. Känslan av att ligga där helt utlämnad och bli skrubbad och tvättad av en vilt främmande kvinna kändes märkligt. Dock gick det över snabbt, det var ohyggligt behagligt och obetalbart det också. Avslutningen blev en fiskmiddag med sedvanlig utsikt och en flaska vin. Vi gick och lade oss ganska nöjda på kvällen oljiga och ömma efter en stund på takterassen som vanligt.

Lördag morgon kl 08.00 blev vi återigen hämtade av Ilker. Nu var det dags för bilturism i kolossalformat. Ilker körde oss runt längs Bosporen med Svarta havet i norr och Marmarasjön i syd. Vi började med en kanonfrukost på vägen. Första stoppet blev ett bilmuseum, omfattning och utförande var inget man hade förväntat sig att hitta i Istanbul. Samtliga bilar och museet ägdes av en och samma kvinna, som ärvt hela klabbet efter sin far. Utanför hittade vi en Ford Fairline CAB, den tillhörde ordförande i klubben som har funnits i närmare 20 år i Turkiet. Bilderna får tala för sig själva.

[\(Bilder från första museet\)](#)

Efter att ha trillat runt en hel del på första stoppet så gick resan till nästa samling. Ägaren till hela samlingen, Cengic Arsay, mötte upp utanför. Där stod hans senaste förvärv, en Corvette 2010 med 680 friska kusar under huven. Jag fick inte provköra även fast jag frågade. Otroligt trevlig herre, han fick en Wingkeps då han hade ett antal vingar i sin samling. Hittade bl.a. den ena 58 Cabben som finns i Turkiet. Det hade inhandlats en 60 Cab som skulle helrenoveras. Utöver detta så fanns det mesta, röran beror på att han bygger ut för att få plats med ännu fler bilar. Vi träffar honom troligen i USA när vi åker i höst, han skulle till både Carlisle och Hershey och handla. Njut av fler bilder.

[\(Bilder från andra museet\)](#)

På vägen tillbaka så passerade vi ytterligare ett museum, det var en av Turkiets rikaste familjer som skapat en otrolig anläggning med mängder av föremål. Det var allt man kan tänka sig, industriprodukter, bilar, båtar, flygplan och mycket mycket mer. Läger ut de bilder vi tog, kanske inte intressant för alla men helt klart för mej.

[\(Bilder från industrimuseet\)](#)

Som slutvinjett så hälsade vi på en av Ilkers vänner. Det var pappan till kompiserna som hälsade på i Varberg 2009. Där pågick en renovering av en Woodie 46 och på gården fanns även en Impala 66:a som är en av de finaste jag sett. Ligger en filmsnutt på V8:an i Impalan bland bilderna, dåligt ljud men ändå 😊

Dom byggde även små båtar i garaget bara för att dom tyckte det var roligt. Nu sitter det en klubbdekal i deras garage också 😊 😊

Titta och njut.

[\(Bilder Woodie och Impala\)](#)

Söndag morgon 07.15 så bar det av på klubbens första utflykt för sommaren. Vi startade från hotellet i Ilkers Cheva pickup. Han tog oss ut ur den värsta trafiken och sen blev vi överflyttade till en Cheva 56:a. Vår chaufför tyckte det var lika roligt och trevligt som vi. Han kunde inte så mycket engelska men det funkade bra ändå.

Längs vägen till ett färjeläge (för att ta oss över på den asiatiska sidan) så anslöt det fler och fler, telefonerna hade tydligen gått varma.

När vi till slut kom fram till färjan så var vi ett 20 tal bilar i kön, alla väntade på oss och vi blev hälsade varmt välkomna. Efter att ha kört på färjan så blev det frukost! Döm om vår förvåning när flertalet bagageluckor öppnades och ut strömmade allsköns läckerheter i form av mat och dryck och det blev en härlig stämning på bildäcket. När vi sedan körde av färjan så följde en resa full av tutande, vinkande och glada miner längs vägen.

Vi gjorde första stoppet i ett mindre samhälle, där körde man ut samtliga bilar rakt ut på en smal pir. På piren stod massor med folk och fiskade men det hindrade ingen. Alla tyckte det var grymt roligt att vi kom och efter att ha parkerat på piren så blev det en iste och en kall öl.

Anki och jag trodde att detta var utflykten, men icke!! Från piren blev det ytterligare spel med starkhorn, vinkande och många ovationer från en spontan publik längs vägen. När vi är framme vid målet så är vi mitt ibland olivodlingar ute i ingenstans. Där står en restaurang med en övervåning i form av öppen takterass, där det dukas upp med långbord. Därefter blir vi matade med allsköns läckerheter och det matades på i det oändliga tills alla var mätta och nöjda. Under tiden pratade vi mera med många trevliga människor som både var nyfika och intresserade av allt vi hade att berätta.

Vi blev även intervjuade av den lokala tidningen under lunchen. Utflykten blev bra reklam för Ikod klubben och även för oss. Jag lägger även här ut alla bilder vi tog, mycket nöje.

[\(Bilder söndag utflykt\)](#)

Måndagen blev en dag för eftertanke och vila inför hemresan. Jag fick mina navkapslar levererade till hotellet och det fanns även presenter i påsen. En liten plåtbil från Jamal i verkstaden och även en klocka från klubben. Jag hade tagit med mej ett antal kepsar, dekaler och tröjor ner. De finns nu utspridda bland våra vänner runt hela Istanbul.

Som avslutning vill jag bara skriva några rader till:

När vi kom hem så fick vi en mycket tuff vecka framför oss av olika orsaker. Man träffar många människor under sin livsresa, och man ska komma ihåg en del saker. Det finns människor med olika uppväxt, olika kulturer och olika hudfärg. Det finns olika värderingar och olika språk.

Det finns dock en sak som ofta är gemensamt för alla dessa olikheter, ett stort hjärta i kombination med ödmjukhet och respekt inför andra människor.

Vi vill från botten av våra hjärtan tacka för gästfriheten, det vänliga bemötandet och en fantastisk vistelse i Istanbul.

Något som jag tyvärr har svårt för är namn - vi riktar ett speciellt tack till vårt värdpar under veckan, Ilker & Zeynep. Även till Cuneyt och hans fru, samt Jamal från Onur Elektrik. Vår chaufför under utflykten ska ha ett speciellt tack för säker transport med en fantastisk bil. Vi vill även tacka alla andra som jag inte har namnen på och som har hjälpt till att förgylla vår vistelse på ett oförglömligt sätt.

Med varma hälsningar från ett soligt Sverige.

Ove & Anki

Classic Chevrolet Wingclub
Tel +46 171 440103

